

Nej tak til national handlingsplan

Danske Regioner ønsker ensartet høj kvalitet i osteoporoseopsporing og -behandling i alle regioner. Men målet skal ikke nødvendigvis indfries med samme midler overalt.

Sundhedsstyrelsens rapport, En afdækning af den samlede indsats mod osteoporose, der udkom i november sidste år, har vakt opmærksomhed hos Danske Regioner.

“Sundhedsstyrelsens rapport viste, at der på osteoporoseområdet er et meget stort mørketal samt en del forskel på regioner og kommuners indsats og tilbud, og det kalder på handling. Derfor er vi ved at nedsætte en tværregional arbejdsgruppe, som skal komme med konkrete anbefalinger til, hvordan området kan blive løftet, så kvaliteten er ensartet høj i alle afkroge af landet”, siger formand for Sundhedsudvalget i Danske Regioner, Karin Friis Bach (RV).

Arbejdsgruppen skal bygge videre på Sundhedsstyrelsens afdækning og se på, hvordan man har grebet osteoporoseopsporing og -behandlingen an de steder i landet, hvor det fungerer allerbedst.

“Vi vil danne os et overblik over de konkrete, resultatskabende tiltag, så vi kan gå til politikerne i de enkelte regioner og de sundhedsfaglige ledere med en række anbefalinger til, hvilke veje man kan gå for at nå regionernes fælles mål om at levere en ensartet, høj kvalitet på osteoporoseområdet.”

“Jeg forventer også, at regionernes samarbejde med kommuner

og praktiserende læger naturligvis kommer til at indgå i anbefalingerne”, fastslår Karin Friis Bach.

National handlingsplan er ikke vejen frem

Danske Regioner er enig med bl.a. Osteoporoseforeningen hvad angår målet; Osteoporoseområdet skal have et tiltrængt løft. Til gengæld mener Karin Friis Bach ikke nødvendigvis, at en national handlingsplan vil være den bedste løsning:

“Der kan være nogle ulemper ved at gå efter en national handlingsplan. Dels risikerer man, at udviklingen går i stå, indtil planen foreligger, fordi alle venter på en afklaring – og det kan tage tid. Dels kan en national handlingsplan medføre uhensigtsmæssige bindinger til bestemte typer af løsninger, hvilket i værste fald kan bremse for udvikling af andre fremskridt. Det gælder både i forhold til indholdet af planen, hvor man kan være bekymret for, at det, som inkluderes i en handlingsplan, kun vil være tiltag, som har gennemgået evaluering – dvs. planen vil ikke tage hensyn til de nyeste implementerede

initiativer rundt omkring, som ellers måske kunne vise sig at være endnu mere effektive. Og det gælder i forhold til videreudvikling af området.

Generelt i sundhedsvæsenet er det vigtigt, at man er åben for udvikling og nye muligheder. En handlingsplan kan risikere at låse alle fast på, at der kun er én måde at håndtere en bestemt opgave på, og dermed lukkes der af for nytænkning fra det sundhedspersonale, der har de enkelte opgaver tæt inde på livet i hverdagen. Hvis vi derimod har fastlagt målet, men er åbne over for, at vejene til målet kan være forskellige fra region til region og fra kommune til kommune, har vi skabt et mere dynamisk system – til fordel for alle parter.”

Formand for Sundhedsudvalget i Danske Regioner, Karin Friis Bach (RV).

Foto: Steen Brogaard

